Dosarul nr. 1ra-416/2017

Curtea Supremă de Justiţie

D E C I Z I E

01 martie 2017 **mun. Chişinău**

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie în componenţă:

Preşedinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun şi Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Babără Octavian în numele inculpatului Cociorvă Artur, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală, în privinţa lui

Cociorvă Artur XXXX, născut la XXXx, originar şi domiciliat în or. XXX, str. XXX, ap. XXXX.

Termenul examinării cauzei:
Instanţa de fond de la 17.07.2015 pînă la 22.06.2016;
Instanţa de apel de la 13.07.2016 pînă la 06.12.2016;
Instanţa de recurs de la 18.01.2017 pînă la 01.03.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Buiucani mun. Chişinău din 22 iunie 2016, Cociorvă Artur, a fost condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
- în baza art. 155 Cod penal, la 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Cociorvă Artur i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani şi 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa sub formă de închisoare stabilită lui Cociorvă Artur prin prezenta sentinţă s-a suspendat condiţionat pe termen de probaţiune de 5 ani şi nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probaţiune nu va comite o nouă infracţiune şi prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, obligându-l pe Cociorvă Artur să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Acţiunea civilă înaintată de avocatul Iulian Caşu în interesele părţii vătămate Iordachi Irina, privind încasarea de la Cociorvă Artur prejudiciului moral în sumă de 50 000 şi a cheltuielilor pentru asistenţă juridică în mărime de 5 000 lei, a fost admisă parţial şi s-a încasat din contul lui Cociorvă Artur în beneficiul lui Iordachi Irina cu titlu de prejudiciu moral suma de 40 000 lei şi cu titlu de cheltuieli pentru asistenţă juridică suma de 1 800 lei.

2. Pentru a pronunţa sentinţa, instanţa de fond a reţinut că, Cociorvă Artur, la 24.06.2015, aproximativ la ora 17:50, deținând asupra sa un rucsac de culoare neagră

în care se afla armă model „TOZ- modificată artizanal prin scurtarea ţevii şi 25 cartuşe de vânătoare, urmărind scopul ameninţării cu omor a fostei sale prietene Iordachi Irina, sub pretextul că doreşte revizuirea relaţiilor dintre ei şi pentru acest fapt este necesar să discute, a ademenit-o în curtea XXXX din str. XXX, mun. XXX, care este un loc mai dosit şi circulă puţine persoane. În vederea realizării intenţiilor sale criminale, a pus rucsacul în care se afla arma şi muniţiile menţionate pe scaun, a apucat-o pe XXX de gât şi a început să o sugrume şi a-i aplica lovituri cu palmele şi pumnii peste diferite părţi ale corpului, în acelaşi timp o ameninţa că o va împuşca împreună cu toată familia. Iordachi Irina percepând ameninţarea ca reală şi că există pericolul real al realizării acesteia deoarece ştia că acesta deţine asupra sa armă.

Tot el, Cociorvă Artur, urmărind scopul purtării şi păstrării ilegale a armelor de foc fără autorizaţia corespunzătoare, neidentificată de organul urmărire penală până la 24 iunie 2015 aproximativ ora 21:00, intenţionat, a păstrat şi purtat asupra sa armă cu ţeava lisă de model „TOZ 54” cu calibrul 12, modificată artizanal prin scurtarea ţevilor şi scurtarea patului, împreună cu care, în timpul şi ca rezultat al urmăririi acestuia de colaboratorii de poliţie, s-a ascuns pe teritoriul grădiniţei „XXXX” din str. XXX, mun. XXXX, unde aceasta a fost depistată şi ridicată în cadrul cercetării la faţa locului.

Conform raportului de expertiză nr. 6482/6483 din 25-26.06.2015, arma prezentată la examinare face parte din categoria armelor de foc şi este o armă atipică modificată artizanal scurtarea ţevilor până la lungimea de 298 mm şi scurtarea patului, ale unei arme de vânătoare de model „TOZ-54”, cu nr. 4445 pe piesele interioare, cu lovit centrală, cu două ţevi lise de calibrul 12, produsă industrial la uzina „ТУЛЬСКИЙ ОРУЖЕЙНЫЙ ЗАВОД ”, Federaţia Rusă. Numerele armei pe piesele exterioare fost lichidate mecanic. Arma prezentată la examinare este utilă pentru trageri (la armele artizanale şi cele modificate starea de funcţionare nu se verifică). Arma modificată artizanal prin scurtarea ţevilor şi a patului, astfel încât lungimea totală a armei în stare montată este de 495 mm. Careva defecţiuni care să afect efectuarea împuşcăturilor din arma dată, nu au fost depistate. Conform Hotărârii Guvernului nr.711 din 23.06.2006 cu privire la Comisia republicană pentru evaluarea bonificarea şi rebutarea armelor individuale, arme şi arme de foc reprezintă fiecare obiect care este conceput sau adaptat, pentru a servi ca armă prin care un plumb un glonţ ori un alt proiectil sau o substanţă nocivă gazoasă, lichidă ori în altă stare poate fi descărcată cu ajutorul unei presiuni explozive, gazoase sau atmosferice prin intermediul altor agenţi propulsori.

Tot el, Cociorvă Artur, la 24 iunie 2015 aproximativ la ora 18:00, aflîndu-se pe str. XXXX, mun. XXXX, avînd la sine o geantă în care se afla o armă cu ţeavă lisă de model „TOZ-54” cu calibrul 12 şi 23 cartuşe cu calibrul 12 pentru armă cu ţeava lisă, întru evitarea reţinerii sale către colaboratorii de poliţie Gordei Denis şi Plucci Vladimir ce se aflau în exerciţiul funcţiei şi în uniforma de serviciu, acţionând spontan cu intenţie directă, cunoscând că în arma menţionată supra sunt introduse cartuşe, în timp ce era urmărit de către Gordei Vitalie, dorind moartea ultimului, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, a scos arma cu ţeava lisă de model „TOZ-54” din geantă şi întorcându-se spre Gordei Vitalie a îndreptat arma spre ultimul şi a apăsat pe trăgaciul armei, dar din motive tehnice aceasta nu a efectuat tragerea, după care a părăsit locul comiterii infracţiunii într-o direcţie necunoscută.

3. Nefiind de acord cu sentinţa în cauză, au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care Cociorvă Artur să fie recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Lui Cociorvă Artur, recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 155 Cod penal, de numit pedeapsă 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, iar pe art. 290 alin. (1) Cod penal, de numit pedeapsă 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, de numit lui Cociorvă Artur, pedeapsa de 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a considerat că, la emiterea sentinţei în privinţa inculpatului, prima instanţă a dat o apreciere eronată circumstanţelor de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti, la fel, motivarea sentinţei soluţiei contrazice dispozitivului sentinţei şi eronat a recalificat un capăt de acuzare conform căruia Cociorvă Artur este învinuit de procuror în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar prima instanţă l-a învinuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute art. 287 alin. (3) Cod penal.

La fel, procurorul a considerat că, pedeapsa aplicată inculpatului Cociorvă Artur de către instanţa de judecată este greşit individualizată, este neproporţională faptei şi pericolului social al infractorului, iar suspendarea executării pedepsei închisorii lipsită de temei juridic şi neargumentată.

Totodată, instanţa nu a dat apreciere comportamentului lui Cociorvă Artur faţă de partea vătămată Iordachi Irina, urmăririle permanente, apeluri telefonice, ameninţări, etc. Astfel, partea vătămată, în situaţia în care inculpatul nu va fi izolat de societate, nu va avea senzaţia că actul de justiţie totuşi a avut loc şi că echitatea socială a fost restabilită.

- partea vătămată XXXX, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal şi numirea faţă de el a unei pedepse maxime.

Apelanta a invocat dezacordul sentinţei primei instanţe privind numirea pedepsei prea blînde lui Cociorvă Artur. Pedeapsa numită inculpatului prin sentinţă nu corespunde gravităţii celor comise. Nu s-a luat în calcul de către instanţa de judecată că infracţiunile comise de Cociorvă Artur la 24 iunie 2015 au fost planificate de el, prin pregătirea cu bună ştiinţă a armei pentru a-şi realiza intenţiile criminale. Confirmă că, ameninţarea cu omor, din partea lui Cociorvă Artur, a primit-o real. La materialele dosarului există suficiente probe care demonstrează vinovăţia lui Cociorvă Artur în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

- avocatul Caşu Iulian în numele părţii vătămate XXXX, în care a solicitat casarea acesteia cu pronunţarea unei noi hotărîri, prin care Cociorvă Artur să fie recunoscut vinovat în săvîrşirea infracţiunii prevăzute la art. 155, art. 27, 145 alin. (2), lit. h), art. 290 alin. (1) Cod penal şi aplicarea faţă de acesta pentru concurs de infracţiunii a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani, cu ispăşirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis. Admiterea integrală a acţiunii civile, cu dispunerea încasării din contul inculpatului Cociorvă Artur în beneficiul

părţii vătămate Iordachi Irina a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciul moral şi a sumei de 5 800 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenta juridică acordată. În susţinerea apelului său, a invocat că, acţiunile infracţionale ale inculpatului Cociorvă Artur nu au fost încadrate juridic corect deoarece din ansamblul de probe acumulate reiese că acesta a comis fapta de pregătire de omor (26, 145 alin. (2), lit. a) Cod penal), şi nu fapta prevăzută la art. 155 Cod penal. Prin acţiunile criminale ale inculpatului Cociorvă Artur, părţii vătămate XXX i-au fost provocate suferinţe fizice şi psihice iremediabile pe care aceasta din urmă le resimte pînă în prezent. Violenţa fizică şi psihică aplicată de către inculpat a lăsat repercusiuni grave asupra părţii vătămate, care la momentul de faţă are nevoie de tratament medical şi psihologic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 06 decembrie 2016, au fost admise apelurile procurorului, a părţii vătămate Iordache Irina şi avocatului său Caşu Iulian, casată sentinţa în partea recalificării faptelor lui Cociorvă Artur pe art. 287 alin. (3) Cod penal, în partea numirii pedepsei şi în partea încasării daunei morale şi a cheltuielilor judiciare, şi s-a pronunţat în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, după cum urmează:

Cociorvă Artur a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, şi numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 15 ani.

Lui Cociorvă Artur a fost numită pedeapsa pe art. 155 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Lui Cociorvă Artur a fost numită pedeapsa pe art. 290 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate, lui Cociorvă Artur i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 16 ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis.

A fost încasat de la Cociorvă Artur în beneficiul lui Iordachi Irina dauna morală în mărime de 50 000 lei şi cheltuielile judiciare în mărime de 1 800 lei.

În rest, sentinţa s-a menţinut.

4.1. Pentru a se pronunţa, instanţa de apel a menţionat că, instanţa de fond, la pronunţarea sentinţei, eronat a apreciat probele, fără a ţine seama de cerinţele art. 101 Cod de procedură penală, ajungînd la concluzia greşită de recalifica acţiunile inculpatului de la art. 27, 145 alin.(2), lit. d) Cod penal la art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, instanţa de apel a constatat următoarele:

Cociorvă Artur, la 24 iunie 2015 aproximativ la ora 18:00, aflîndu-se pe str. XXX, din mun. XXX, avînd la sine o geantă în care se afla o armă cu ţeavă lisă de model „TOZ-54” cu calibrul 12 şi 23 cartuşe cu calibrul 12 pentru armă cu ţeava lisă, întru evitarea reţinerii sale de către colaboratorii de poliţie Gordei Denis şi Plucci Vladimir ce se aflau în exerciţiul funcţiei şi în uniforma de serviciu, acţionând spontan cu intenţie directă, cunoscând că în arma menţionată supra sunt introduse cartuşe, în timp ce era urmărit de către Gordei Vitalie, dorind moartea ultimului, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, a scos arma cu ţeava lisă de model „TOZ- 54” din geantă şi întorcându-

se spre Gordei Vitalie a îndreptat arma spre ultimul şi a apăsat pe trăgaciul armei, dar din motive tehnice aceasta nu a efectuat tragerea, după care a părăsit locul comiterii infracţiunii într-o direcţie necunoscută.

Instanţa de apel a considerat că, prin acţiunile sale intenţionate, Cociorvă Artur, a comis tentativa de omor, acţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvârşirea omorului unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ultima a obligaţiilor de serviciu, acţiune care nu şi-a produs efectul, din cauze independente de voinţa făptuitorului, adică infracţiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Aceste concluzii se confirmă prin întregul sistem de probe analizate şi apreciate de către instanţa de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, după cum urmează: declaraţiile părţilor vătămate XXXX, declaraţiile martorilor Iordachi Anatolie, Iordachi Tatiana, Anghelus Ghenadie.

Mai mult, instanţa de apel a considerat că, declaraţiile părţilor vătămate date de către Gordei Denis şi Plucci Denis în cadrul urmăririi penale (f. d. 19, 58, 56, vol. II), sunt utile, veridice, consecvente, unde dânşii foarte detaliat şi consecutiv au descris toate circumstanţele faptei şi au declarat cu certitudine că Cociorvă Artur a comis anume tentativa de omor în privinţa lui Gordei Denis şi nu huliganismul agravat precum a calificat prima instanţă.

Totodată, instanţa de apel a conchis că, declaraţiile părţii vătămate Iordachi Irina şi declaraţiile martorilor Iordachi Anatolie, Iordachi Tatiana şi Anghelus Ghenadie, deşi nu indică direct la circumstanţele comiterii tentativei de omor imputate lui Cociorvă Artur, coroborează cu declaraţiile părţilor vătămate Gordei Denis şi Plucci Denis şi celelalte probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele, şi care, în ansamblu, confirmă fapta menţionată.

Astfel, instanţa de apel a considerat că, inculpatul Cociorvă Artur în circumstanţele indicate, a comis anume tentativa de omor în privinţa lui Gordei Denis şi nu huliganismul agravat precum a calificat prima instanţă, motiv din care instanţa de apel a considerat că ultimul urmează a fi recunoscut vinovat şi condamnat şi pe acest capăt de acuzare.

De asemenea, instanţa de apel a constatat că, vina inculpatului Cociorvă Artur în comiterea infracţiunii imputate prevăzută la art. 27, 145 alin.(2), lit. d) Cod penal, precum şi cele prevăzute la art. 155 şi 290 alin. (1) Cod penal, se mai dovedeşte pe deplin şi prin:

- procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 24.06.2015, conform căruia este supusă cercetării o porţiune de teren din str. XXX, mun. XXXX, la 3 metri de la intrarea în blocul administrativ al Universităţii de stat din Moldova şi, lângă bordură se depistează şi ridică un rucsac din pânză în care se află 20 cartuşe de diferite modele, toate pentru armă de vânătoare cu ţeavă lisă calibru 12 şi o pereche de mănuşi cu degetele retezate, o scurtă stofă de culoare neagră-surie în buzunarul căreia se află un bilet de adio. (f.d. 9, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 24.06.2015, conform căruia este supusă cercetării grădiniţa „XXX” din str. XXX, mun. XX şi este depistată şi ridicată armă cu ţeavă lisă „TOZ 54” calibru 12 şi 5 cartuşe de vânătoare calibru 12. (f. d. 28, vol. I);
- raportul de expertiză nr. 6482/6483 din 25-26.06.2015, conform căruia

arma prezentată la examinare este utilă pentru trageri (la armele artizanale şi cele modificate starea funcţionare nu se verifică). Arma este modificată artizanal prin scurtarea ţevilor şi a patului, astfel încît lungimea totală a armei în stare montată este de 495 mm. Careva defecţiuni care să afecteze efectuarea împuşcăturilor din arma dată, nu au fost depistate. Douăzeci şi cinci de cartuşe se referă la categoria muniţiilor şi reprezintă cartuşe de vânătoare cu lovitură centrală de calibrul 12x70, dintre care optsprezece cartuşe sunt confecţionate şi încărcate industrial cu alice de numer „9" (diametrul de 2mm) de firma „Rio", Spania, iar şapte cartuşe sunt încărcate cu proiectile unice de tip „Breneke", de firma „Fiocchi", Italia. Cartuşel prezent sunt destinate pentru trageri din arme cu lovitură centrală cu ţeavă lisă de calibrul 12x70. Douăzeci şi cinci cartuşe de calibrul 12x70 sunt utile pentru trageri, (f d. 38, vol. I);

- procesul-verbal de examinare din 25.06.2015, conform căruia este supus examinării un rucsac din pînză de culoare gălbuie, o pereche de mănuşi degetele retezate, o scurtă pentru bărbaţi confecţionată din stofa de culoare neagră-surie şi o filă cu dimensiunile 10,5x21 cm pe care cu pix de culoare albastră, înscris manual următorul text în limba rusă: „мамуля, мам может я и тварь последняя в свойх поступках, но я ни о чём не жалею, кроме двух вещей: я тебя подвёл и не опровдал твоих надежд, и о ситуации с Владом. На всё остальное плевать!!! Я не хочу оправдываться, но я не смог пройти через этот сложный период в своей жизни. Я люблю... Прости, (f. d. 60, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staţionară nr. 871 din 01.09.2015 conform căruia Cociorvă Artur urmează a fi recunoscut RESPONSABIL de fapta imputată (f. d. 118, vol. I).

Totodată, instanţa de apel a conchis că, declaraţiile depuse de către inculpatul Cociorvă Artur, prin care nu-şi recunoaşte vina în comiterea infracţiunilor comise, sunt declaraţii ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală, şi se combat de întreaga sistemă de probe analizată şi apreciată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Instanţa de apel a considerat că, nerecunoaşterea vinovăţiei de către inculpatul Cociorvă Artur nu echivalează cu achitarea acestuia de comiterea infracţiunilor imputate deoarece circumstanţele stabilite şi probele analizate şi enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor încriminate.

Mai mult ca atât, instanţa de apel a considerat că, inculpatul Cociorvă Artur, *de facto*, recunoaşte vina în comiterea tentativei de omor imputat lui or, inculpatul a declarat că, *atunci când a văzut un poliţist la spatele său, a luat arma, a introdus în ea două cartuşe, susţinând că astfel a acţionat în scopul comiterii unui suicid*.

De asemenea, instanţa de apel a menţionat şi faptul că, deşi inculpatul Cociorvă Artur, în cadrul examinării cauzei la urmărirea penală şi în instanţa de fond a declarat că nu-şi recunoaşte vina, dânsul nici n-a atacat sentinţa cu apel ceea ce denotă că dânsul în mod tacit a fost de acord cu faptele imputate.

Cu toate că prima instanţă a recalificat capătul de acuzare indicat, aceasta, în partea descriptivă a sentinţei, de facto, constată tentativa de omor, adică că „*Cociorvă Artur ... în timp ce era urmărit de către Gordei Vitalie, dorind*

moartea ultimului, ... a scos arma cu ţeava lisă de model „TOZ-54” din geantă şi întorcându-se spre Gordei Vitalie a îndreptat arma spre ultimul şi a apăsat pe trăgaciul armei, dar din motive tehnice aceasta nu a efectuat tragerea, după care a părăsit locul comiterii infracţiunii într-o direcţie necunoscută”, ca ulterior să concluzioneze că „ *în ceea ce priveşte capătul de învinuire adus lui Cociorvă Artur pe art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanţa de judecată denotă faptul că, din învinuirea înaintată inculpatului Cociorvă Artur nu rezultă că acesta ar fi comis tentativa de omor.* ”.

Motivarea instanţei de fond care a determinat-o să recalifice acţiunile inculpatului Cociorvă Artur din art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 287 alin. (3) Cod penal, s-a rezumat la constatările că “*... în şedinţa de judecată nu şi-a găsit confirmare intenţia inculpatului Cociorvă Artur, de a săvîrşi tentativa de omor victimelor ori conform declaraţiilor acestuia, inculpatul nici nu a încărcat arma, doar a îndreptat arma spre colaboratorii de poliţie pentru a-i speria ca ultimul să poată fugi de ei... acuzatorul de stat nu a prezentat careva dovezi care ar confirma acele circumstanţe care nu depindeau de voinţa inculpatului, care l-au încurcai să-şi ducă la bun şfirşit presupusul omor, or, instanţa consideră că, Cociorvă Artur nu a avut nici o intenţie de a-i lipsi de viaţă pe părţile vătămate Gordei Denis şi Plucci Vladimir, neavînd careva motiv în acest sens.*

Lipsa intenţiei inculpatului în comiterea omorului victimelor se dovedeşte şi prin declaraţiile părţilor vătămate, făcute în şedinţa de judecată, care au afirmat că pînă în ziua de 24 iunie 2015 nu au avut careva conflicte cu inculpatul. Primordial este de menţionat că inculpatul a încărcat arma abia după ce sa refugiat în grădiniţa şi a dorit să se sinucidă însă datorită intervenţiei martorului Cotorobai Vitalie, inculpatul s-a predat organelor de drept. Instanţa apreciază critic declaraţiile părţii vătămate Plucci Vladimir conform cărora ,, la moment am văzut că a introdus 2 cartuşe şi cred că erau de culoare albastru” deoarece sînt contrazise prin procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 24 iunie 2015, în cadrul căreia au fost depistate 5 cartuşe... de coloare ROŞIE. Totodată, prima instanţă a apreciat critic declaraţiile părţilor vătămate Gordei Denis şi Plucci Vladimir în parte ce ţine de faptul precum că, Cociorvă Artur a încărcat arma, a tras percutoarele şi a tras pe trăgaci însă arma nu a împuşcat, or, acestea sunt combătute prin concluziile Raportului de Expertiză Balistică nr. 6482/6483 din 25-26 iunie 2015... şi explicaţiilor expertului Dulghieru Mihail care...a exclus faptul că arma ar fi putut avea aşa numita „asecică” după cum s-au exprimat părţile vătămate, deoarece pe suprafeţele cartuşelor urme ale mecanismelor de dare a focului nu au fost depistate.

Instanţa a statuat că, nu este clară atitudinea primei instanţe faţă de declaraţiile părţilor vătămate Gordei Denis şi Plucci Vladimir, care au fost audiaţi şi preîntâmpinaţi de răspunderea penală pentru prezentarea, cu bună-ştiinţă, a declaraţiei mincinoase de către partea vătămată conform prevederilor art. 312 Cod penal, ca în final, să pună la baza sentinţei declaraţiile inculpatului, care nu poartă răspundere pentru declaraţiile făcute în faţa instanţei.

S-a menţionat că un argument *forte*, care urma de a dirija instanţa de a aprecia critic declaraţiile inculpatului Cociorvă Artur şi nu a părţilor vătămate

Gordei Denis şi Plucci Vladimir este şi faptul că primul nu a dat declaraţii la faza de urmărire penală, preferând de a le da doar după ce au fost cercetate toate probele pe caz, chiar şi luând un termen suplimentar pentru a se consulta cu avocatul asupra declaraţiilor pe care urmează să le depună. Nu se contestă că acesta este un drept fundamental al inculpatului şi în speţă legea a fost respectată, însă, faptul dat urma să pună în gardă instanţa sub aspectul veridicităţii declaraţiilor acestuia, din consecutivitatea acţiunilor acestuia fiind evident că acesta a analizat foarte bine tot materialul probatoriu pe caz pentru a crea o ipoteză care l-ar pune într-o lumină cît mai pozitivă şi o poziţie cît mai favorabilă.

Argumentul primei instanţe precum că, poliţistul Plucci Vladimir a confundat culorile cartuşelor pe care inculpatul Cociorvă Artur le-a introdus în armă înainte de a trage în colegul său Gordei Denis, afirmînd că erau albastre, pe cînd asupra lui Cociorvă Artur au fost găsite cartuşe de altă culoare, nu poate fi reţinut, culoarea cartuşelor nu poate fi considerată o circumstanţă esenţială pe care partea vătămată urma să o reţină în mod obligatoriu, cu atît mai mult că acesta a văzut cele descrise în situaţie de stres ridicat şi cu toate că este poliţist şi are instruire specială pentru a-şi păstra calmul şi dirija prompt acţiunile în asemenea circumstanţe, oricum factorul uman îşi pune amprenta, respectiv acesta putea uşor confunda culorile, sau în genere să nu atragă atenţie la acest aspect.

Mai mult, de la locul tentativei de omor - str. XXX din mun. XX până la strXXXX, mun. XXX, inculpatul Cociorvă Artur nu s-a aflat în vizorul poliţiei, el avînd posibilitatea reală de a reîncărca arma după eşec şi de a scăpa de cartuşele precedente.

Prima instanţă a dat o apreciere veridică declaraţiilor inculpatului conform cărora „Acolo am stat aproximativ 30-40 minute, după ce la spatele meu am auzit un strigăt „Stai! Poliţia”, am întors capul şi am văzut un poliţist la spatele meu, am luat arma de jos, că arma deja era jos, am introdus în ea două cartuşe, am pus-o sub barbă şi am ieşit din subsol ”, pe cînd acesta sunt combătute de declaraţiile martorului Angheluş Ghenadie, care este prima persoană care a intrat în contact cu inculpatul după ce acesta s-a baricadat pe teritoriul grădiniţei „XXXX” din str. XXX, mun. XXXşi indică că “...mergînd prin ogradă, cînd am cotit după colţul clădirii, din ograda dată, am observat persoana cu semnalmentele date, îmbrăcat în cămaşă de culoare albastru, slăbuţ, nu înalt tare, care se afla la uşa intrării din subsolul clădirii date, era cu spatele spre mine, o mîină nu i-o vedeam, deoarece era cu spatele, dar cu o mîină încerca să deterioreze lacătul, deoarece uşa era încuiată. Atunci eu, de după colţ am făcut 2 paşi spre dumnealui spunînd „Stai! Poliţia! ”. Cînd i-am comunicat, dumnealui s-a întors spre mine, iar cu mîină pe care el nu o vedeam a îndreptat arma confecţionată artizanal în direcţia mea. Eu repede m-am dat înapoi după colţul clădirii de frică că o să tragă, atunci am scos arma din dotare de model PM, pistol „Makarov”.... dumnealui a pus arma sub barbă cu un deget fiind pe trăgaciul armei şi zicând că împuşcă ca să nu mă apropii... ”

Este evident că poliţistul care a strigat „Stai! Poliţia” şi la care face referire inculpatul Cociorvă Artur în declaraţiile sale expuse supra şi “apreciate drept pertinente de către instanţă” este anume Angheluş Ghenadie, însă, instanţa a omis

a da careva apreciere declaraţiilor martorului care redau cu toate alte circumstanţe decât cele expuse de inculpat, între declaraţiile acestora existând divergenţe esenţiale.

Mai mult ca atât, chiar însăşi inculpatul Cociorvă Artur a declarat că pe teritoriul grădiniţei dânsul a încărcat din nou arma, astfel, reiese că cartuşele depistate în armă, nu erau cele iniţiale, când inculpatul Cociorvă a împuşcat în partea vătămată Gordei Denis.

Este de menţionat că, nu se face referite nici la una din acţiunile afirmate de către inculpat că le-a întreprins, şi anume a ieşit din subsol, a luat arma de jos, a încărcat-o, apoi a pus-o sub barbă.

Instanţa de apel a conchis că, toate probele prezentate de procuror au fost analizate şi examinate minuţios de către instanţa de apel, cu respectarea principiului apărării şi contradictorialităţii. În conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanţa de apel apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii utilităţii şi veridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce existenţa intenţiei în comiterea acţiunilor infracţionale şi vinovăţia lui Cociorvă Artur în faptele imputate, prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal - tentativa de omor, acţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvârşirea omorului unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ultima a obligaţiilor de serviciu, acţiune care nu şi-a produs efectul, din cauze independente de voinţa făptuitorului şi nu a huliganismului agravat recalificat de prima instanţă.

Referitor la argumentul, apelantului, părţii vătămate Iordache Irina şi avocatului său Caşu Iulian precum că, inculpatul Cociorvă Artur a comis în privinţa părţii vătămate XXX infracţiunea prevăzută la art. 26, 145 alin. (2), lit. a) Cod penal, pregătirea de omor şi nu cea prevăzută la art. 155, ameninţarea cu omor, instanţa de apel l-a considerat ca fiind unul nefondat or, după cum s-a constatat, inculpatul Cociorvă Artur întâlnindu-se, la data de 24.06.2015, cu partea vătămată Iordache Irina, deţinînd asupra sa un rucsac în care se afla arma de model „TOZ” modificată artizanal prin scurtarea ţevii şi 25 cartuşe de vînătoare, şi a ameninţat-o pe Iordache Irina că o va împuşca împreună cu toată familia, iar Iordachi Irina a perceput ameninţarea ca reală şi că există pericolul real al realizării acesteia deoarece ştia acesta deţine asupra sa armă.

Astfel, inculpatul Cociorvă Artur putea fără careva impedimente să-şi ducă intenţia de a o omorî pe XXXX până la capăt, dânsul a avut posibilitatea reală să o împuşte cu arma pe care o deţinea asupra sa, însă nu a făcut-o, motiv din care rezultă că, inculpatul a ameninţat-o cu omor pe Iordache Irina, iar acţiunile lui corect au fost calificate de către partea acuzării şi instanţa de fond în baza art. 155 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanţa de apel a menţionat că lui Cociorvă nici nu i-a fost înaintată învinuirea de pregătire a omorului lui Iordache Irina.

Totodată, instanţa de apel a admis apelul părţii vătămate Iordache Irina Anatolie şi avocatului său, Caşu Iulian pe motivul blândeţii pedepsei şi necesităţii încasării daunei morale de 50 000 lei şi a cheltuielilor de judecată de 1 800 lei.

Astfel, instanţa de apel a considerat că pedeapsa aplicată inculpatului Cociorvă Artur de către instanţa de fond este greşit individualizată, este

neproporţională faptei şi pericolului social al infractorului, iar suspendarea executării pedepsei închisorii lipsită de temei juridic şi neargumentată.

Prima instanţă nu a ţinut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială şi să prevină săvîrşirea de noi infracţiuni atît din partea condamnatului cît şi a altor persoane. Aplicarea pedepsei cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, va duce la încurajarea pe viitor a săvîrşirii infracţiunilor similare şi de către alte persoane.

Totodată, prima instanţă nu a dat apreciere comportamentului lui Cociorvă Artur faţă de partea vătămată Iordachi Irina, urmăririle permanente, apeluri telefonice, ameninţări, etc. Astfel, partea vătămată, în situaţia în care inculpatul nu v-a fi izolat de societate şi va locui cu ea în continuare în aceiaşi localitate, nici într-un caz nu va avea senzaţia că actul de justiţie totuşi a avut loc si că echitatea socială a fost restabilită.

Privitor la apelul părţii vătămate Iordache Irina şi avocatului său Caşu Iulian, instanţa de apel a menţionat că, consideră nefondată sentinţa atacată, privind încasarea sumei de 40 000 lei de instanţa de fond, cu titlu de despăgubiri morale şi conchide că este insuficientă pentru a-i oferi o reparare a suferinţelor morale suportate de către partea vătămată, or, incontestabil Iordache Irina a avut mari retrăiri sufleteşti în urma prejudiciului cauzat în privinţa sa de către inculpat prin infracţiune şi consideră necesar de a încasa suma prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei, din contul inculpatului în beneficiul părţii vătămate Iordache Irina, ţinând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral (Opinia comună privind satisfacţia echitabilă *//Buletinul CSJ a RM8-9/24, 2012),* cât şi de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa judecătorească reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice şi fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, (dacă vinovăţia este condiţie a răspunderii), şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa judecătorească, luând în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum şi statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

În speţă, dauna morală se exprimă prin faptul că Iordache Irina a suportat mari suferinţe morale şi dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracţiune de către inculpatul Cociorvă Artur, a avut suferinţe morale, or, ca urmare a acţiunilor ilegale ale inculpatului, partea vătămată Iordache Irina a avut suferinţe fizice şi psihice, manifestate prin sentimente de umilire, iritaţie, ură, ruşine şi disconfort.

Mai mult ca atât, instanţa de apel a conchis că, în contul părţii vătămate Iordache Irina trebuie de încasat şi 1800 lei, pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul Caşu Iulian în instanţa de judecată, deoarece cu certitudine s-a constat că partea vătămată XXX a suportat cheltuieli în mărime de 1 800 lei în urma încheierii contractului de asistenţă juridică (f. d. 59, vol. IV).

5. Nefiind de acord cu decizia instanţei de apel, avocatul Babără Octavian în numele inculpatului Cociorvă Artur, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 9), 12), 15) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care

solicită casarea acesteia cu menţinerea sentinţei primei instanţe. Recurentul invocă dezacordul cu aprecierea probelor, precum şi:

- încălcarea dreptului la un proces echitabil;
- probele care stau la baza condamnării inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, stau şi la baza condamnării inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal;
- nu au fost audiaţi suplimentar în instanţa de apel, părţile vătămate şi martorii acuzării;
- învinuirea înaintată lui Cociorvă Artur este bazată doar pe presupuneri, ori faptul că acesta a îndreptat arma spre poliţist cu scopul de a-l omorî şi că această armă era încărcată, dar nu a împuşcat din motive tehnice, este neîntemeiată;
- instanţa de apel neîntemeiat a recalificat fapta şi a exclus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;
- s-au reţinut un şir de circumstanţe atenuante şi nici una din circumstanţe agravante;
- instanţa de apel nemotivat a admis integral acţiunea civilă.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, a depus referinţă asupra recursului declarat de avocatul Babără Octavian în numele inculpatului Cociorvă Artur, solicitînd respingerea acestuia, deoarece decizia instanţei de apel este corectă şi corespunde legii.

5.2. Avocatul Druţă Boris în numele părţii vătămate Iordache Irina , în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, a depus referinţă asupra recursului declarat de avocatul Babără Octavian în numele inculpatului Cociorvă Artur, solicitînd respingerea acestuia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conţinutul recursului declarat în cauza se constată că, recurentul nu este de acord cu soluția adoptată de instanța de apel privitor la condamnarea inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, menționînd că probatoriu administrat dovedește indubitabil intenția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, deși invocă drept temei de drept prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 9), 12), 15) Cod de procedură penală.

Însă, în raport cu alegaţiile recurentului invocate în cererea de recurs, instanța de recurs constată că instanţa de apel a adoptat o deciziei legală şi întemeiată, care corespunde tuturor exigenţelor legislaţiei procesual penale.

Analizînd conținutul materialelor dosarului Colegiul penal concluzionează că instanţa de apel la examinarea cauzei, a ţinut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuţios, dîndu-le o apreciere justă, prin prisma

pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăţia inculpatului Cociorvă Artur în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2), lit. d) Cod penal, şi anume, tentativa de omor, acţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvârşirea omorului unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ultima a obligaţiilor de serviciu, acţiune care nu şi-a produs efectul, din cauze independente de voinţa făptuitorului.

La fel, Colegiul penal reţine că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanţa de apel, judecînd cauza penală, a verificat legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă şi conform materialelor din dosar, a ajuns corect la concluzia că sentinţa atacată urmează a fi casată, cu dispunerea condamnării lui Cociorvă Artur în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d), 155, 290 alin. (1) Cod penal.

Or, în fapt, decizia instanţei de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală şi întemeiată. Instanţa de apel a argumentat detailat soluţia sa, specificînd motivele pe care şi-a întemeiat soluţia, astfel aceasta fiind una legală și întemeiată.

Totodată, instanţa de recurs reiterează că, majoritatea argumentelor recurentului invocate în cererea de recurs se referă la faptul că instanța de apel nu a apreciat în modul corespunzător probele și nu a luat în considerare anumite circumstanțe faptice, care după părerea lui sunt importante.

Însă, este de menţionat că, chestiunea de apreciere a probelor ţine de starea de fapt a cauzei, iar instanţa de recurs este focusată asupra erorilor de drept admise de instanţele ierarhic inferioare la judecarea unei cauze penale.

În continuare, instanța de recurs respinge argumentele recurentului precum că, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a luat în consideraţie faptul că inculpatul nu a avut intenția de a ucide partea vătămată, ci doar a o speria cu scopul de a fugi, îndreptînd spre partea vătămată arma și nicidecum nu a tras din ea cum afirmă părţile vătămate pe caz, deoarece potrivit declaraţiilor părţilor vătămate Gordei Denis şi Plucci Denis şi celelalte probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele, şi care, în ansamblu, confirmă faptul că anume Cociorvă Artur, …, având la sine o geantă în care se afla o armă cu ţeavă lisă de model „ TOZ-54 ” cu calibrul 12 şi 23 cartuşe cu calibrul 12 pentru armă cu ţeava lisă, întru evitarea reţinerii sale de către colaboratorii de poliţie Gordei Denis şi Plucci Vladimir care se aflau în exerciţiul funcţiei şi în uniforma de serviciu, acţionând spontan cu intenţie directă, cunoscând că arma respectivă este încărcată, în timp ce era urmărit de către Gordei Vitalie, dorind moartea ultimului, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, a scos arma cu ţeava lisă de model „ TOZ-54” din geantă şi întorcându-se spre Gordei Vitalie a îndreptat arma spre ultimul şi a apăsat pe trăgaciul armei, dar din motive tehnice aceasta nu a efectuat tragerea, după care a părăsit locul comiterii infracţiunii într-o direcţie necunoscută.

Prin urmare, inculpatul Cociorvă Artur în circumstanţele indicate, a comis anume tentativa de omor în privinţa lui Gordei Denis şi nu huliganismul agravat după cum solicită recurentul, or, în acest context instanţa de recurs reţine aprecierile instanţei de apel a declaraţiilor părţilor vătămate Gordei Denis, Plucci Vladimir, martorului Anghelus Ghenadie, precum şi procesul-verbal de cercetare la faţa locului

din 24.06.2015 (f.d. 9, vol. I); procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 24.06.2015 (f. d. 28, vol. I); raportul de expertiză nr. 6482/6483 din 25-26.06.2015 (f d. 38, vol. I); procesul-verbal de examinare din 25.06.2015 (f. d. 60, vol. I); raportul de expertiză psihiatrico-psihologică legală staţionară nr. 871 din 01.09.2015 (f. d. 118, vol. I).

Totodată, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de apel în ceea ce privește vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii de tentativă de omor și nu de huliganism agravant, deoarece arma îndreptată spre partea vătămată şi apăsarea trăgaciului armei, este circumstanță care indică la intenția inculpatului, care nu s-a realizat din motive independente de voința lui.

În altă ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a remarca că, potrivit art. 27 Cod penal, tentativa de infracţiune, este acţiunea intenţionată îndreptată nemijlocit spre săvîrşirea unei infracţiuni dacă, din cauze independente de voinţa făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul.

Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-şi continue fapta, intervenind anumiţi factori care l-au împiedicat să-şi desfăşoare mai departe activitatea infracţională.

Pentru delimitarea infracţiunii de tentativă de omor, de infracţiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) Cod penal, urmează să se ţină seama de circumstanţele în care a acţionat inculpatul şi acţiunile premergătoare acestora.

De asemenea trebuie de ținut cont și de faptul că în ipoteza huliganismului agravant, făptuitorul are posibilitatea reală să-și realizeze infracţiunea și să săvîrșească acțiuni concrete în direcția dorită, însă decide benevol să nu le săvîrșească, deși are pentru acestea toate condițiile favorabile, iar în ipoteza tentativei de omor, făptuitorul întreprinde toate eforturile în vederea săvîrșirii omului, dar din cauze independente de voința lui, aceste eforturi nu produc rezultate.

Latura obiectivă a art. 145 Cod penal se realizează în scopul „lipsirii de viața a unei persoane”, iar intenția de a lipsi partea vătămată de viață se materializează prin acțiunile inculpatului.

Colegiul penal conchide că, instanţa de apel corect a stabilit circumstanțele care nu au depins de voința făptuitorului și l-au împiedicat să-și ducă pînă la capăt intențiile criminale.

Mai mult, chiar însăşi inculpatul Cociorvă Artur a declarat că, pe teritoriul grădiniţei dânsul a încărcat din nou arma, astfel reiese că, cartuşele depistate în armă, nu erau cele iniţiale, când inculpatul Cociorvă Artur a împuşcat în partea vătămată Gordei Denis.

Astfel, se denotă faptul că, au fost întreprinse de către inculpat toate măsurile pentru realizarea laturii obiective a infracțiunii de omor intenționat.

În atare circumstanțe, instanța de recurs concluzionează că, instanța de apel a dat o apreciere corectă și obiectivă probelor administrate, care confirmă vinovăția inculpatului și în același timp combat argumentele recurentului precum că, inculpatul nu a avut intenția de a-l omorî pe Gordei Denis, ci doar a vrut să-l sperie, pentru ca ultimul să nu-l reţină.

Referitor la motivul invocat de recurent precum că, nici părţile vătămate nici martorii acuzării nu au fost audiaţi suplimentar în instanţa de apel, Colegiul penal menţionează că potrivit procesului-verbal al şedinţei de judecată în instanţa de apel, atît apărătorul inculpatului cît şi inculpatul şi-au ales poziţia sa, prin care au căzut de

acord cu examinarea cauzei în lipsa părţilor vătămate iar probe noi nu au parvenit (f.d.231-235, vol. IV).

Cît priveşte motivul invocat de recurent precum că, instanţa de apel urma să aplice o pedeapsă mai blîndă şi ulterior să menţină prevederile art. 90 Cod penal, cu aplicarea termenului de probaţiune în privinţa inculpatului, Colegiul penal menţionează că, potrivit art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni deosebit de grave şi excepţional de grave, precum şi în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu se aplică.

Referitor la argumentul recurentului privind acţiunea civilă, Colegiul penal va respinge acest argument, or instanţa de apel just a considerat ca fiind suficientă suma de 50 000 lei pretinsă de partea vătămată cu titlu de prejudiciu moral şi ţinând cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât şi de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensaţiei pentru prejudiciul moral se determină de către instanţa judecătorească reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice şi fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, (dacă vinovăţia este condiţie a răspunderii), şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacţie persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa judecătorească, luând în consideraţie circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul vârsta etc.), precum şi statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Totodată, Colegiul penal menţionează că, instanţa de apel just a dispus încasarea de la inculpat suma de 1 800 lei în beneficiul părţii vătămate Iordachi Irina ca cheltuieli judiciare, fapt confirmat de copia contractului de asistenţă juridică (f. d. 59, vol. IV).

Totodată, Colegiul penal conchide că de fapt, în cauză nu s-a comis careva erori de drept şi prin urmare nu persistă temei de casare a soluţiei adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatului de către instanţa de apel este în limitele legii.

De asemenea, Colegiul penal susţine că, criticile formulate de recurent și enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, constatându-se astfel, că recursul declarat este inadmisibil.

În consecinţă, Colegiul penal concluzionează că, hotărîrea atacată este legală şi întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de către recurent în acest sens este neîntemeiat, şi din atare considerente recursul ordinar declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Babără Octavian în numele inculpatului Cociorvă Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de

Apel Chişinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală, în privinţa lui **Cociorvă Artur XXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la **29 martie 2017**.

Preşedinte: Nicolae Gordilă

Judecători: Ion Guzun

Liliana Catan